

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/103/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815010213
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815010213.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrei Havírovej a prísediacich L. Š. C. a N.. T. I. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. novembra 2016 vo Vranove nad Topľou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1./ T. H., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom U., okr. Michalovce, prechodne bytom I. č. XXX, P., okr. Vranov nad Topľou, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, Sládkovičova č. 80, nezamestnaný,

2./ Y. J., nar. XX.XX.XXXX vo P. B. O., trvale bytom V. B. O., okr. Vranov nad Topľou, t.č. od 14.01.2015 v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice, Floriánska č. 18, nezamestnaný,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h , ž e

obžalovaní T. H. a Y. J.

1./ dňa 09.01.2015, v čase okolo 23:30 hod., v obci P., okr. Vranov nad Topľou, spolu s ďalšou osobou po predchádzajúcej spoločnej dohode vošli cez neuzamknutú bráničku na riadne oplotený pozemok rodinného domu na I. ulici, označeného popisným číslom XXX/XX, kde na tomto dome obžalovaný T. H. rozbil sklenenú výplň okna a cez takto vzniknutý otvor vošli dnu do domu, kde v tom čase spal na posteli poškodený T. X., nar. XX.XX.XXXX, ku ktorému pristúpil obžalovaný T. H., ktorý mu povedal slová, aby bol ticho, lebo ho zabije a potom mu perinou prikryl tvár, perinu držal, pritom mu prehľadával vrecká a z oblečenia odloženého pri posteli mu spolu s Y. J. ukradol hotovosť minimálne vo výške 70,- Eur, kde medzitým Y. J. spolu s ďalšou osobou ukradli mäsovú konzervu, jeden bochník chleba, jeden kus domácej klobásy, 6 ks špekáčok, jedno mlieko, 1 kg pomarančov, pričom týmto konaním bola spôsobená poškodenému škoda krádežou cca 76,86 Eur a škoda poškodením okna cca 50,- Eur, pričom poškodený neutrpel žiadne zranenie,

obžalovaní T. H. a Y. J.

2./ obaja obžalovaní v čase okolo 04:00 hod. dňa 10.01.2015, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, vošli do dvora rodinného domu č. XXX na V. ulici v obci P., okr. Vranov nad Topľou, následne v prednej časti rodinného domu, zo striedky nad vchodom do suterénu rodinného domu, rozbili sklenenú výplň na okne chodby, cez ktoré vošli dnu, kde z jednej z miestností odcudzili 280,- Eur, následne po vyrušení páchatel'ov T. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorý spal, ho obžalovaný T. H. napadol rukami a to takým spôsobom, že ho chytil za krk a košeľu pod krkom a začal s ním lomcovať a následne ho rukou udrhel do oblasti

hrudníka, následkom čoho spadol na zem, pričom páchatelia využili tento moment, z miesta činu utiekli, čím takto svojím konaním spôsobili pre T. L. odcudzením finančnej hotovosti škodu najmenej vo výške 280,-Eur, škodu rozbitím sklenenej výplne okna vo výške 50,- Eur,

obžalovaný T. H.

3./ dňa 26.12.2014, v čase o 17:00 hod., v predajni OD X. na V. ulici č. XX vo Vranove nad Topľou, odcudzil tvarohový závin v hodnote 1,49 Eur, ktorý si vložil pod bundu a následne s ním prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplattenia, pričom bol prichytený pracovníkom bezpečnostnej služby, čím svojím konaním spôsobil pre spoločnosť X., s.r.o., X. XX/X, 821 02 Bratislava, škodu krádežou v výške 1,49 Eur a skutok spáchal aj napriek tomu, že dňa 22.03.2014, v čase o 11:00 hod., z oploteného pozemku rodinného domu č. XX na G. ulici vo Vranove nad Topľou obžalovaný odcudzil 2 ks lešenárskych rúr o dĺžke 4 m, 1 ks lešenárskej rúry o dĺžke 2 m a kovový rám okna nevyčíslenej hodnoty, za čo bol na mieste postihnutý privolanou hliadkou Obvodného oddelenia PZ vo Vranove nad Topľou uložením blokovej pokuty vo výške 30,- Eur, o čom mu bolo vydané rozhodnutie, ktorým je blok na pokutu nezaplattenú na mieste, ev. č. XXXXXXXX,

t e d a

obžalovaní T. H. a Y. J. v bode 1/ rozsudku

- spoločným konaním proti inému použili násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchali na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,
- neoprávnene vnikli do obydlija iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - násillím a najmenej s dvoma osobami a voči chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

obžalovaní T. H. a Y. J. v bode 2/ rozsudku

- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlija iného a spáchali čin závažnejším spôsobom konania - násillím,
- spoločným konaním prisvojili si cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a taký čin spáchali vlámaním,

obžalovaný T. H. v bode 3/ rozsudku

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a za obdobný čin bol v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

č í m s p á c h a l i

obžalovaní T. H. a Y. J. v bode 1/ rozsudku

- spolupáchateľstvo zločinu lúpeže podľa § 20 Trestného zákona k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona,
- spolupáchateľstvo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona,

obžalovaní T. H. a Y. J. v bode 2/ rozsudku

- spolupáchateľstvo prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona,
- spolupáchateľstvo prečinu krádeže podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 2

písm. a) Trestného zákona,

obžalovaný T. H. v bode 3/ rozsudku

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný T. H.

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona v nadväznosti na § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 5 Tr. zákona pri opätovnom spáchaní zločinu na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deviatich) rokov a 9 (deviatich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona r u š í výroky o treste, o ktorých bolo rozhodnuté

a/ právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 30.12.2014 sp.zn. 10 T 43/2014, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 27.02.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.03.2015, ktorým bol obžalovanému podľa § 194 ods. 1, § 38 ods. 2, 4, § 37 písm. h), m), § 36 písm. l), § 46, § 41 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

b/ právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 07.01.2015 sp.zn. 12 T 242/2014, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 17.01.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.02.2015, ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Obžalovaný Y. J.

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona v nadväznosti na § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 5 Tr. zákona pri opätovnom spáchaní zločinu na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deviatich) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona r u š í výroky o treste, o ktorých bolo rozhodnuté :

a/ právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 04.05.2015 sp.zn. 10 T 8/2015, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 27.5.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.2015, ktorým bolo obžalovanému podľa § 44 Tr. zákona upustené od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12 T 147/2014 z 28.07.2014 súd považoval za dostatočný,

b/ právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 28.07.2014 sp.zn. 12 T 147/2014, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 17.01.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.02.2015, ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36, § 37 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku p o v i n n o s ť :

a/ obžalovaných T. H. a Y. J. z titulu nároku na náhradu škody nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému T. X., nar. XX.XX.XXXX vo P., trvale bytom P., I. č. XXX/XX, okr. Vranov nad Topľou, škodu vo výške 70,00 eur (sedemdesiat eur).

b/ obžalovaných T. H. a Y. J. z titulu nároku na náhradu škody nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému T. L., nar. XX.XX.XXXX vo P. B. O., trvale bytom ul. V. č. 103, P., okr. Vranov nad Topľou, škodu vo výške 300,00 eur (tristo eur),

o d ô v o d n e n i e :

Vo veci bol pôvodne tunajším súdom vydaný rozsudok dňa 09.09.2015, ktorým boli obžalovaní H., J. a P. uznaní za vinných v prípade skutku 1/ obžaloby zo spolupáchateľstva zločinu lúpeže podľa § 20 Trestného zákona k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, ako aj zo spolupáchateľstva zločinu porušovania domovej slobody podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, obžalovaný H. a obžalovaný J. aj zo skutku uvedeného v bode 2/ tohto rozsudku a obžalovaný H. aj zo spáchania skutku uvedeného v bode 3/ tohto rozsudku právne kvalifikovaných tak ako je to uvedené v tomto rozhodnutí. Uvedený rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 3To/43/2015-402, zo dňa 28.01.2016 zrušený v celom rozsahu a vrátený na znovuprejednanie a rozhodnutie.

V ďalšom konaní pred súdom prvého stupňa sa však nepodarilo zabezpečiť účasť obžalovanej Y. P.W., ktorá sa podľa zabezpečených správ dlhodobo zdržiava na území cudzieho štátu. Z uvedeného dôvodu bolo v zmysle § 21 ods. 1 Trestného poriadku trestné konanie voči tejto obžalovanej vylúčené na samostatné konanie a v ďalšom konaní na tunajšom súde sa rozhodovalo na podklade pôvodnej obžaloby len vo vzťahu k obžalovaným H. a J.

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovaným T. H. a Y. J. urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Obžalovaný T. H. urobil vyhlásenie o vine v prípade skutkov uvedených v bode 2/ a 3/ obžaloby. Obžalovaný Y. J. urobil vyhlásenie o vine vo vzťahu k bodu 2/ obžaloby. Oba obžalovaní pritom urobili vyhlásenie o nevine vo vzťahu k skutku 1/ obžaloby.

Na tomto podklade súd rozhodol, že obžalovaní T. H. a Y. J. sú vinní zo skutku uvedeného v bode 2/ rozsudku. Tohto skutku sa dopustili tak, že v skorých ranných hodinách dňa 10.01.2015 násilným spôsobom vnikli do dvora rodinného domu č. XXX na Ul. V. v obci P., rozbili sklenenú výplň na okne chodby, do ktorej vošli a z jednej miestnosti odcudzili sumu 280,00 eur, pričom obžalovaný T. H. aj napadol poškodeného L., ktorý sa v dôsledku takéhoto konania obžalovaných zobudil, takým spôsobom, že ho chytil za krk a košeľu pod krkom, lomcoval ním a rukou ho udrel do oblasti hrudníka, v dôsledku čoho tento poškodený spadol na zem. Poškodenému týmto konaním spôsobili škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 280,00 eur a rozbitím sklenenej výplne okna škodu v sume 50,00 eur.

Obžalovaní tak vyššie uvedeným konaním naplnili po objektívnej stránke skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ako aj prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, keďže neoprávnené vniknutie do rodinného domu poškodeného spáchali závažnejším spôsobom konania - násilím a to oba tieto trestné činy vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Obžalovaný T. H. v prípade skutku uvedeného v bode 3/ tohto rozhodnutia, v predajni OD X. dňa 26.12.2014 odcudzil tvarohový závin, ktorý si vložil pod bundu a pri prechode cez pokladničnú zónu bez zaplatenia bol prichytený pracovníkom bezpečnostnej služby, čím by poškodenej spoločnosti X. s.r.o. spôsobil krádežou škodu vo výške 1,49 eur, avšak túto škodu v takejto výške nespôsobil, keďže tento tvarohový závin bol vrátený poškodenej spoločnosti bez poškodenia, pričom pred tým dňa 22.03.2014 bol priestupkovo postihnutý políciou uložením blokovej pokuty vo výške 30,00 eur.

Týmto konaním obžalovaný H. po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaných v prípade skutkov uvedených v bode 2/ a v bode 3/ tohto rozsudku je tak daná formou priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože obžalovaní H. a J. v prípade skutku 2/ rozsudku a obžalovaný H. pokiaľ ide o skutok 3/ rozsudku chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, t.j. vlastníctvo cudzej veci a v prípade skutku 2/ rozsudku aj domovú slobodu občanov.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie vo vzťahu k skutku 1/ tohto rozsudku výsluchom oboch obžalovaných, poškodeného T. X., poškodeného T. L., oboznámením znaleckého posudku z odboru psychológie na poškodeného T. X., prečítaním listinných dôkazov, na základe čoho mal súd skutkový stav za preukázaný tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný T. H. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že v období okolo 09.01.2015 sa s obžalovaným J. zdržiaval na autobusovej stanici, avšak nocoval u svojej sestry u P. či u kamaráta vo Vranove nad Topľou. Obžalovaná P. toho dňa 09.01.2015 ako aj predošlé dva či tri dni s ním strávila deň na autobusovej stanici. Táto obžalovaná jemu ako aj obžalovanému J. vtedy navrhla, aby všetci traja spolu išli do P., keďže tam mala malú dcéru. Z Vranova nad Topľou teda všetci traja odišli posledným autobusom s odchodom o 22:30 hod., pričom už počas cesty im obžalovaná P. povedala, že pôjdu do rodinného domu, v ktorom býva starší pán, ktorý je na dôchodku a ktorý si rád vypije. Tohto pána obžalovaná P. označila ako „T.“ Obžalovaná P. im takisto povedala, že tento poškodený nemusí byť niekedy doma. Zdôraznil, že uvedenú obec predtým navštevoval, keďže tam nocoval u svojej sestry a má tam takisto brata. Do P. prišli asi o 23:00 hod. s tým, že obžalovaná P. im povedala, aby vystúpili na zastávke ihneď na začiatku obce. Keď prišli k rodinnému domu poškodeného X., tak tento dom vyzeral, ako keby ho nikto neobýval. Vchodové dvere sa mu nepodarilo otvoriť, keďže boli zamknuté. Na to pristúpil k oknu, ktoré bolo zatvorené a pribité klincami, on sa toto okno pokúšal otvoriť, čo sa mu však nepodarilo a preto ho rozbil. Cez takto rozbité okno vošli do vnútra rodinného domu a to v poradí najprv on, za ním obžalovaný J. a ako posledná vošla obžalovaná P.. V prvej miestnosti bolo po zemi porozhadzované šatstvo a keď vošli do druhej miestnosti, tak tam sa nachádzalo jedlo. Obžalovaný J. a obžalovaná P. ukladali jedlo do igelitovej tašky. Poškodený X. ležal prikrytý na posteli, pričom keď vošli do tejto miestnosti, tak sa poškodený zobudil. Poškodenému povedal: „Nič Ti, starý, neurobíme a ideme preč.“ Na to poškodeného X. prikryl perinou, pričom mu zakryl len hrudník a hlavu mu nezakryl. Poprel, že by poškodeného X. prevracal na posteli. Na stoličke boli prevesené nohavice a košeľa, pričom v nohaviciach našiel zopár drobných mincí vo výške okolo 10,00 EUR. Zdôraznil, že poškodenému X. nič viac nepovedal a ničím sa mu nevyhrážal. Potom, ako zobral peniaze, podišiel k vchodovým dverám, odomkol ich a všetci traja odišli z rodinného domu preč. Nevedel uviesť, čo presne z rodinného domu zobrali obžalovaný J. a obžalovaná P.. Z obydlija tohto poškodeného odišli do rodinného domu obžalovanej P., v ktorom strávili istý čas. Nepamätal si, že by niekto z nich jedol potraviny, ktoré vzali od poškodeného X. a potvrdil, že z odcudzenej sumy si ponechal peňažnú hotovosť vo výške 10,00 EUR, avšak nevedel uviesť, či obžalovanej P. poskytol nejaké peniaze. Takisto sa nevedel vyjadriť, či obžalovaná P. a obžalovaný J. zobrali od poškodeného X. nejaké peniaze. Pokiaľ obžalovaný J. spomínal peniaze, za ktoré si kúpili botasky, tak to bolo za peniaze, ktoré ukradli poškodenému L.. Po približne jeden a pol hodine, v čase okolo 03:30 hod., odišli od obžalovanej P. a neskôr vošli do rodinného domu poškodeného L., ktorému ukradli sumu 200,00 EUR. Vo vzťahu k tvrdeniam poškodeného X. tento obžalovaný zdôraznil, že počas pobytu u neho si svietil zapaľovačom, pričom poškodený si podľa jeho názoru myslel, že má v ruke nôž, keďže mu to povedali na polícii. Poprel, že by pri sebe mal nejaký nôž, keďže žiadnu zbraň so sebou nenosí. Keď sa poškodený na posteli, na ktorej ležal, začal hýbať, tak vtedy na neho zasvietil svetlom a povedal mu: „Starký, už ideme preč,“ prikryl ho a ihneď odišli preč. Vyjadril sa, že s týmto poškodeným sa vôbec nerozprával, že v tom čase bol rozospätý, pričom on sám mal vypité a poškodený na ich príchod vôbec nereagoval a vôbec mu to neprekážalo. Takisto tento poškodený nereagoval na to, že obžalovaný J. a obžalovaná P. kládli jedlo do tašky. Poprel tvrdenie obžalovaných P. a J., že im navrhol, že pôjdu do tohto poškodeného. Zdôraznil, že poškodeného X. predtým nepoznal, keďže jeho sestra býva na opačnom konci obce P. Vyjadril takisto svoju domnienku, že príslušníci polície násilím nútili obžalovaného J. povedať, že tam bol nôž a že sa s týmto nožom vyhrážal poškodenému. Uviedol tiež, že počas ich pobytu u tohto poškodeného sa navzájom medzi sebou nerozprávali a že on ostatným obžalovaným iba povedal, aby zobrali jedlo a odišli preč. Vyjadril sa, že na poškodeného začal svietiť v momente, keď mu prehľadával oblečenie, pričom poškodený do svetla nepozeral. Potvrdil, že do rodinného domu poškodeného išiel s vedomím, že tam býva starší pán, ale myslel si, že tam nebude. Zdôraznil tiež, že poškodený X. sa zobudil až v čase, keď boli skoro vonku, teda v momente, keď otváral dvere.

Z výpovede obžalovaného Y. J. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že všetci traja, t. j. on, obžalovaný H. a obžalovaná P. sa na autobusovej stanici dohodli, že pôjdu do rodinného domu poškodeného X.. Konkrétne im to navrhla obžalovaná P. s tým, že chce ísť domov, keďže má vo Vechci malé dieťa. Obžalovaná P. im vtedy povedala, že môžu ísť do jedného „T.“, že tam môžu niečo ukradnúť a to už na autobusovej stanici. Obžalovaná im tohto pána opísala tak, že je starší, že má palicu, že poberá dôchodok a že si rád vypije. Obžalovaná P. im na adresu tohto poškodeného takisto povedala, že u neho môžu ukradnúť buď jedlo alebo peniaze. Obžalovaný H. a ani on tohto poškodeného predtým nepoznali. Na návrh obžalovaného H. po príchode autobusom do obce P. z tohto autobusu vystúpili. Do tohto rodinného domu poškodeného X. ich odvieďla obžalovaná P.. Keď prišli k dverám tohto rodinného domu, tak sa obžalovaný H. pokúsil otvoriť vchodové dvere na ňom, ale tieto boli uzamknuté. Z tohto dôvodu obžalovaný H. pristúpil k oknu, ktoré bolo uzatvorené klincami a lakťom rozbil toto okno. Cez rozbité okno všetci traja vošli do rodinného domu poškodeného a to ako prvý obžalovaný H., potom on a ako posledná obžalovaná P.. Obžalovaný H. si v prvej miestnosti svietil zapaľovačom, pričom v nej sa nachádzalo len šatstvo. Keď vošli do druhej miestnosti, tak na stole sa nachádzali potraviny a to konkrétne pomaranče, mlieko, klobásy, jaternice či špekáčky, pričom sa nevedel vyjadriť, či tam bol aj chlieb. Poškodený X. sa zobudil až na záver, keď odchádzali z domu preč a obžalovaný H. mu vtedy povedal, aby bol ticho, pričom ho aj prikryl perinou. Zdôraznil, že keď vošli do tejto druhej miestnosti, tak poškodený X. sa ešte nezobudil a obžalovaný H. prehľadával bundu na vešiaku, odkiaľ odcudzil 70,00 EUR. Obžalovaný H. prehľadal aj nohavice poškodeného, avšak neprehľadal samotného poškodeného X.. Obžalovaný H. tohto poškodeného iba prikryl perinou, po krk, ale nekričal na neho a bolo to až v čase, keď odchádzali preč. Obžalovaný H. povedal poškodenému X., aby bol ticho. Tento obžalovaný však nepovedal pritom poškodenému, že ho zabije alebo zbije. Obžalovaný H. mal v rukách zapaľovač, ktorým svietil na tohto poškodeného. Vyjadril sa tiež, že on držal igelitovú tašku a obžalovaná P. do tejto tašky ukladala jedlo, pričom túto tašku zobrali z tejto miestnosti. Zdôraznil, že on a ani obžalovaná P. neprehľadávali žiadne oblečenie. Obžalovaný H. prehľadal oblečenie zavesené na vešiaku, pričom nebol pri posteli, na ktorej ležal poškodený X.. Obžalovaný H. nemal v rukách ani nôž a pokiaľ to tvrdil poškodený X., tak podľa názoru tohto obžalovaného klame. Zdôraznil, že on ako aj obžalovaný H. mali na hlavách kapucne. Obžalovaná P. ich vyzvala na opustenie tohto rodinného domu, keďže sa bála, na čo obžalovaný odomkol kľúčom dvere a všetci odišli preč z tohto príbytku poškodeného. Z rodinného domu poškodeného X. odišli do domácnosti obžalovanej P., u ktorej pozerali televízor. Obžalovaný H. im pritom počas cesty povedal, že z rodinného domu poškodeného odcudzil sumu 70,00 EUR a obžalovanej P. z tejto sumy odovzdal peniaze vo výške 9,00 EUR. U obžalovanej P. sa zdržali istý čas a v čase okolo 04:00 hod. mu obžalovaný H. povedal, aby odišli preč. Po ceste sa rozhodli vniknúť do ďalšieho rodinného domu, odkiaľ odcudzili sumu 200,00 EUR. Vyjadril sa, že s nápadom vykradnúť poškodeného X. prišla obžalovaná P. s tým, že tento poškodený tam častejšie nebýva, keďže rád chodí vonku a takisto, že tento poškodený má palicu. Zdôraznil, že obžalovaný H. povedal poškodenému X. iba : „ Bud' ticho !“ a nepamätal si, že by obžalovaný H. oslovil poškodeného X. tak, že je starý. Potvrdil, že obžalovaný H. poškodeného X. prikryl perinou a to len ku krku, teda mu prikryl len hrudník. Poškodený im pritom len povedal, keď sa posadil na posteli, aby odišli preč. Poškodeného X. si všimli pritom až vtedy, keď sa posadil na posteli. O tom, že poškodenému boli odcudzené peniaze sa dozvedel od obžalovaného H., ktorý im cestou od rodinného domu poškodeného do domácnosti obžalovanej P. povedal, že poškodenému X. odcudzil sumu 70,00 EUR.

Keďže účasť poškodeného T. X. nebolo možné zabezpečiť na hlavnom pojednávaní, tomuto bolo v zmysle § 88 ods. 1 Trestného poriadku nariadené obmedzenie jeho osobnej slobody. Tento poškodený pri svojom výsluchu mimo hlavného pojednávania uviedol, že v priebehu uvedeného dňa bol v krčme, potom prišiel domov a ľahol si spať asi okolo 20:00 hod. Vyjadril sa, že páchatelia najprv rozbili okno v jednej miestnosti, v ktorej sa nachádzalo šatstvo, potom vošli do druhej miestnosti, v ktorej spal a v ktorej mal uložené jedlo a peniaze. Uvedení páchatelia v počte dvoch či troch mali so sebou baterku, pričom zobrali aj jeho baterku. Jeden z páchatel'ov prišiel k nemu k posteli a povedal mu : „Bud' ticho!“ Uvedený páchatel' mal v rukách nožík, pričom išlo o jeho červený vreckový nožík, ktorý mal jednu polovičku odlepenú. Uvedený nožík bol predtým položený u neho na stole. Jeden z týchto páchatel'ov stál pri jeho posteli, hodil na neho perinu a takisto ho otočil na bok. Ostatní páchatelia rabovali, pričom mu zobrali nástenné elektrické hodinky, plynovú bombu aj svätý obrázok. Z chladničky zobrali páchatelia jedlo a to mäsovú konzervu, klobásu, salámu a zo stola zobrali jedno vrecko pomarančov, pričom uviedol, že sa mu zdá, že aj mlieko a chlieb. Opakovane zdôraznil, že jeden z páchatel'ov mu povedal: „Bud' ticho,“ pričom on sa bál, že ho zabijú. Tento páchatel' s nožíkom sa mu totiž vyhrážal: „Bud' ticho, lebo ťa podrežem!“ Obžalovaní mu zobrali aj peniaze v celkovej výške 170,00 EUR, pričom zo stola mu zobrali sumu 70,00 EUR a vo vrecku nohavíc mal zas sumu 100,00 EUR. Potom obžalovaní otvorili zamknuté

vchodové dvere a odišli preč. Po ich odchode vstal z postele, zasvietil svetlo, zamkol a opäť si ľahol spať. Zdôraznil, že jeden z obžalovaných ho obrátil na bok, buchol do neho päťou či rukami do chrbta. Vyjadril sa tiež, že v čase spáchania skutku mal 69 či 68 rokov a pred spáchaním skutku u neho boli nejaké Rómky vo veku 14-15 rokov, pričom v prípravnom konaní sa dozvedel, že obžalovaných na to mala naviesť obžalovaná P.. Vyjadril sa, že má problémy s nohami, že s pamäťou to je na rovnakej úrovni ako predtým a že v čase spáchania skutku mal požitú dve pívá a poldeci borovičky. Páchatelia sa podľa jeho vyjadrenia u neho zdržali asi polhodinu. Poškodený sa vyjadril aj k vplyvu alkoholu na jeho organizmus. Uviedol tiež, že jeden z týchto páchatel'ov ho buchol asi päťkrát. Zdôraznil takisto, že páchatel' mu rukou ukázal jeho podrezanie takým spôsobom, že si prešiel prstom jednej ruky z jednej strany na druhú stranu. Zdôraznil, že spoznal svoj červený nožík, keďže na stole druhý nožík nebol a páchatelia so sebou nožík nemali.

Pri svojom opätovnom výsluchu na hlavnom pojednávaní poškodený X. zotrval na svojej výpovedi mimo hlavného pojednávania s tým, že opakovane zdôrazňoval, že je starý a hlúpy. Opakovane uviedol, že obžalovaní mali v rukách nielen baterku, ale aj nožík, pričom baterku mal položenú na stole kvôli tomu, aby si ňou svietil počas cesty na toaletu. Zdôrazňoval, že žiada súd, aby uvedení obžalovaní boli umiestnení do väzenia. Uviedol takisto, že jeden z obžalovaných ho udrel do rebier, obrátil ho, prikryl ho perinou, buchol do neho a nič viac nepovedal. Tento poškodený si ešte v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 70,00 EUR, na náhradu ktorej navrhol zaviazat' oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne.

Poškodený T. L. si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške uvedenej v obžalobe, ktorá mu doposiaľ nebola uhradená a na náhradu ktorej navrhol zaviazat' oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne.

Podľa znaleckého posudku PhDr. I. Š. z odboru psychológia, osobnosť poškodeného X. je jednoduchá, málo štrukturovaná, depravovaná a degradovaná dlhodobým užívaním alkoholu. Obžalovaný je impulzívny, afektívne labilný a sú prítomné u neho obranné mechanizmy a to racionalizácia a bagatelizácia. V jeho správaní dominuje jednoduché uspokojovanie každodenných potrieb, dráždivosť, impulzivita, známky nezdržanlivosti, anomálnosti až psychopatizácie ako procesu, v dôsledku zmien osobnosti u svedka s dlhoročnou závislosťou na alkohole. Vo výpovedi poškodeného môže existovať určitá miera neistoty a nepresnosti, vzhľadom k tomu, čo on sám považuje za dôležité. Skutočnosti, ktoré nepovažuje za dôležité, si pamätá menej. V hrubej časovej a obsahovej osi prežitú skutočnosť však dokáže pomerne dobre reprodukovať. Vzhľadom na to, že poškodený je dlhodobo závislý na alkohole, opakovane liečený, jeho osobnosť je degradovaná, jeho všeobecná hodnovernosť osobnosti je znížená. V rámci špecifickej vierohodnosti (vzhľadom k prípadu lúpeže) u svedka znalkyňa nezistila vedomú snahu skresľovať skutočnosť, prežitú udalosť dokáže popisovať v rámci toho, ako ich on subjektívne vnímal, v hrubej obsahovej a časovej osi dostatočne hodnoverne.

V prípravnom konaní boli zabezpečené aj odborné vyjadrenia k hodnote odcudzených vecí poškodeného X., k hodnote sklenených výplní okien v prípade skutku 1/ ako aj skutku 2/ tohto rozsudku, tak aj k hodnote tvarohového závinu v prípade skutku 3/ tohto rozsudku.

Vo veci boli vyhotovené zápisnice o ohliadke miest činov s príslušnou fotodokumentáciou týkajúcou sa všetkých troch skutkov rozsudku.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo ako i v ich súhrne, považoval súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaní T. H. a Y. J. sa dopustili skutku 1/ tohto rozsudku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Samotných obžalovaných zo spáchania skutku usvedčuje predovšetkým výpoveď poškodeného X., ktorá je nepriamo potvrdzovaná aj samotnými výpoveďami oboch obžalovaných.

Z výpovedí oboch obžalovaných mal súd za preukázané, že obžalovaná P. sa istý čas zdržiavala s oboma obžalovanými v meste Vranov nad Topľou, v ktorom a to konkrétne na autobusovej stanici trávil väčšinu svojho času v tom období obžalovaný T. H. a obžalovaný Y. J.. Podľa tvrdenia oboch obžalovaných obžalovaná P. mala v uvedený deň záujem sa vrátiť naspäť do obce P. z dôvodu nevyhnutnej starostlivosti o svoje mal. dieťa. Obaja obžalovaní vypovedali, že to bola práve obžalovaná P., ktorá im navrhla vniknutie do obydľia poškodeného X., ktorého im opísala takým spôsobom, že ide o staršieho pána, ktorý sa pohybuje prostredníctvom barlí, ktorý vo zvýšenej miere požíva alkoholické nápoje a ktorý sa niekedy aj nezdržiava v mieste svojho bydliska. Obaja obžalovaní zdôrazňovali, že poškodeného X. pred spáchaním žalovaného skutku nepoznali s tým, že obžalovaný H. poukázal aj na tú skutočnosť, že síce v uvedenej obci bývali jeho súrodenci, ale v jej inej časti, pričom zas podľa správy z tohto miesta bydliska sa v nej obžalovaný H. zdržiaval u svojej sestry. Obaja obžalovaní takisto totožne uviedli, že po vystúpení z autobusu v obci P. ich viedla k rodinnému domu poškodeného obžalovaná P., ktorá tohto poškodeného predtým poznala. Po príchode k rodinnému domu poškodeného, obžalovaný

H. rukou rozbil sklenú výplň okna tohto rodinného domu, keďže vchodové dvere boli zamknuté. Po násilnom vniknutí do obydľia poškodeného X. sa všetci traja obžalovaní ocitli v miestnosti, v ktorej však bolo uložené len šatstvo. Z uvedeného dôvodu všetci traja obžalovaní vstúpili do ďalšej miestnosti, v ktorej sa na stole nachádzalo jedlo. Podľa zhodného tvrdenia ako obžalovaného H. tak aj obžalovaného J. obžalovaná P. ako aj obžalovaný J. začali klásť potraviny nachádzajúce sa na stole v tejto miestnosti do tašky, ktorú obžalovanej P. pridržiaval obžalovaný Y. J.. Obžalovaný T. H. počas tohto konania ostatných obžalovaných pristúpil k poškodenému X. ležiacemu na posteli s tým, že obžalovaný H. tvrdil, že tomuto poškodenému len povedal, že mu nič neurobia a pôjdu preč, pričom obžalovaný J. zas tvrdil, že tomuto poškodenému prikázal, aby bol ticho. Obaja obžalovaní tak zhodne popreli, že by sa obžalovaný H. vyhrážal tomuto poškodenému smrťou či ublížením na zdraví. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že poškodený nespoznal jednotlivých obžalovaných vrátane toho páchatela, ktorý k nemu pristúpil, keďže bola tma a všetci páchatelia mali pritom na sebe buď kapucňu alebo kuklu. Obaja obžalovaní takisto totožne uviedli, že obžalovaný H. perinou prikryl tohto poškodeného, avšak popreli, že by túto pridržiaval na poškodenom. Poškodený X. opakovane pri svojom výsluchu mimo hlavného pojednávania ako aj neskôr na hlavnom pojednávaní vypovedal, že jeden z páchatelov, pričom z výpovedí oboch obžalovaných je zrejmé, že išlo o obžalovaného T. H., ho prikryl perinou a povedal mu, aby bol ticho, avšak na rozdiel od tvrdení oboch obžalovaných trval na tom, že tento obžalovaný sa mu vyhrážal jeho podrezaním. Poškodený X. na takýto obsah vyhrážok usúdil z gesta tohto obžalovaného, ktorý si mal prejsť prstom oblasť krku z jednej strany na druhú stranu, čo aj názorne predviedol pri svojom výsluchu. Samotný obžalovaný H. potvrdil, že tohto poškodeného prikryl perinou, ale na druhej strane výslovne vyvrátil tvrdenie tohto poškodeného, že by sa mu akýmkoľvek spôsobom vyhrážal dôvodiac, že do rodinného domu tohto poškodeného išiel so zámerom kraďnúť a nie lupiť. Zároveň tento obžalovaný poprel, že by v inkriminovanej dobe mal v rukách nôž z toho dôvodu, že so sebou nenesí žiadnu zbraň. Tento obžalovaný sa tiež vyjadril, že poškodený X. sa mohol domnievať, že má v rukách nôž a že tento si mohol pomýliť so zapaľovačom, ktorý vtedy mal v rukách. Obžalovaný J. zas svoje tvrdenie z prípravného konania, kedy vypovedal, že obžalovaný H. mal v rukách nôž odôvodnil tým, že sa takýmto spôsobom snažil dosiahnuť svoje prepustenie zo zadržania na slobodu a takisto namietal aj policajný nátlak na svoju osobu. Obaja obžalovaní teda na hlavnom pojednávaní popreli, že by obžalovaný H. mal kedykoľvek počas ich pobytu v rodinnom dome poškodeného v rukách nôž. Obžalovaný H. ako aj obžalovaný J. už zhodne vypovedali, že obžalovaný H. prehľadal oblečenie poškodeného X., pričom samotný obžalovaný H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodenému X. odcudzil finančnú hotovosť vo výške približne okolo 10,00 eur, pričom v prípravnom konaní zas tvrdil, že mu ukradol sumu 70,00 eur. Obžalovaný Y. J. vypovedal, že obžalovaný H. im počas cesty z obydľia tohto poškodeného do rodinného domu obžalovanej P. mal oznámiť, že poškodenému X. odcudzil finančnú hotovosť vo výške 70,00 eur a že obžalovanej P. z takto odcudzenej peňažnej hotovosti odovzdal sumu 9,00 eur. Samotný poškodený X. pri svojom výsluchu na súde zas vypovedal, že obžalovaní mu ukradli celkovo sumu 170,00 eur, pričom hotovosť vo výške 70,00 eur mu mal jeden z obžalovaných odcudziť zo stola a vo vrecku nohavíc mal zas sumu 100,00 eur. Poškodený X. oproti výpovedi oboch obžalovaných zas na hlavnom pojednávaní tvrdil, čo pritom vôbec neuviedol ani v prípravnom konaní, že páchatel, ktorý ho prevracal na posteli a ktorý ho aj prehľadával, ho udrel päťou do oblasti rebier v zadnej časti chrbta. Obaja obžalovaní sa vyjadrili, že po odcudzení jednotlivých druhov potravín a to chleba, klobás, špekáčok, mäsových konzerv, mlieka ako aj 1 kg pomarančov, pričom poškodený až v neskoršom konaní pred súdom vypovedal, že mu mali páchatelia odcudziť aj nástenné elektrické hodiny ako aj plynovú bombu, spolu s obžalovanou P. opustili rodinný dom poškodeného a odišli do obydľia obžalovanej P.. Obžalovaný J. pritom ďalej uviedol, že u obžalovanej P. zjedol pomaranč, obžalovaný H. mal požívať víno a obžalovaná P. pritom pila kávu. Obžalovaný H. pritom tvrdil, na rozdiel od obžalovaného J., že nové botasky si kúpili z peňažnej hotovosti odcudzenej z rodinného domu poškodeného L..

Na základe takto zisteného skutkového stavu je zrejmé, že obaja obžalovaní spolu s ďalšou spolupáchatelkou P. po predchádzajúcej vzájomnej dohode ešte v meste Vranov nad Topľou násilným spôsobom vnikli do rodinného domu poškodeného X.. Z výpovedí oboch obžalovaných pritom vyplýva, že so zámerom z obydľia tohto poškodeného odcudziť nejaké jedlo ako aj peňažnú hotovosť prišla obžalovaná P.. Obžalovaná P. mala podľa tvrdení oboch obžalovaných osobu poškodeného X. poznať už pred samotným skutkom, pričom mala mať aj vedomosť o jeho veku, o tom, že sa pohybuje pomocou barlí, že vo zvýšenej miere požíva alkoholické nápoje, pričom sa vo svojom obydľí poškodený podľa jej tvrdenia nemusel v čase spáchania skutku ani nachádzať. Z vyjadrení oboch obžalovaných na hlavnom pojednávaní však nepochybne vyplýva, že už pred samotným vniknutím do tohto príbytku poškodeného mali vedomosť o veku tohto poškodeného, pričom obžalovaná P. im takisto oznámila, že tento by mal byť

aj poberateľom dôchodku, že sa pohybuje pomocou barlí a takisto, že požíva alkoholických nápojov vo zvýšenej miere. Obžalovaný H. pritom potvrdil, že obec P. pravidelne v tom období navštevoval, keďže v uvedenej obci žil jeho brat ako aj jeho setra a podľa správy tejto obce sa v nej aj v tom čase zdržiaval a to konkrétne u svojej sestry. Obžalovaný Y. J. tvrdil, že osobu poškodeného X. pred samotným skutkom nepoznal, avšak sám vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil, že obžalovaná P. poznala poškodeného X., ktorého označovala prezývkou a pred samotným násilným vstupom do rodinného domu tohto poškodeného mu povedala, že ide o staršieho pána, dôchodcu, ktorý vo zvýšenej miere požíva alkoholické nápoje. Z vyššie uvedeného tak jednoznačne vyplýva, že obaja obžalovaní už pred samotným násilným vstupom do obydľia poškodeného mali vedomosť o tom, že poškodený je osobou vyššieho veku žijúcou osamote, ktorý podľa vyjadrenia spolupáchateľky oboch obžalovaných P. mal aj vo zvýšenej miere požívať alkoholické nápoje a teda tu bol aj predpoklad, že by odcudzeniu potravín či peňažnej hotovosti zo svojej domácnosti troma páchatelmi nedokázal účinne zabrániť. Výpoveďami oboch obžalovaných je tak preukázané, že po násilnom otvorení okna obžalovaným H. všetci traja vstúpili do domácnosti poškodeného a že z tejto spoločným konaním odcudzili jednotlivé potraviny ako aj peňažnú hotovosť tak ako je opísané v skutkovej vete tohto rozsudku.

Pri ustálení ďalšieho priebehu skutku súd vychádzal predovšetkým z výpovede poškodeného X., ktorú súd musel posúdiť v kontexte s výpoveďou oboch obžalovaných. Obaja obžalovaní pritom zhodne tvrdili, že po príchode do izby, v ktorej na posteli ležal poškodený X., obžalovaný J. a obžalovaná P. kradli jedlo položené na stole do tašky, ktorú pritom našli v uvedenej miestnosti a ktorú obžalovanej P. pridržoval obžalovaný Y. J.. Obaja obžalovaní zhodne s tvrdením samotného poškodeného uviedli, že obžalovaný T. H., ktorý mal podľa vyjadrenia poškodeného X. na hlave kapucňu, pristúpil k poškodenému X., ktorému prehľadal oblečenie. Obžalovaný H. pritom len tvrdil, že po zobudení sa poškodeného X. zo spánku, sa ich poškodený opýtal, čo tam chcú, na čo mu mal odpovedať, že nič a že už odchádzajú preč. Naproti tomu už obžalovaný J. tvrdil, že na otázku poškodeného, čo robia v jeho domácnosti, mu mal obžalovaný H. povedať, aby bol ticho, čo neuvádzal ani samotný obžalovaný H.. Obžalovaný J. však pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zdôraznil, že obžalovaný H. sa poškodenému X. nevyhrážal, že ho zabije alebo zbije a takisto poprel, že by tento obžalovaný držal v ruke nôž. Obaja obžalovaní pritom zhodne uviedli, že obžalovaný H. tohto poškodeného prikryl perinou. Poškodený X. zas pri svojom výsluchu na súde tvrdil, že jeden z obžalovaných ho prikryl perinou a gestom ruky mu naznačil jeho podrezanie. Naproti tomu v prípravnom konaní tento poškodený uvádzal, že pokiaľ mu jeden z obžalovaných pridržavajúc perinu povedal, aby bol ticho, myslel tým to, aby nič neurobil, lebo ho zabije. Poškodený uvedený rozpor vo svojej výpovedi v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní vysvetlil tak, že medzi výrazmi „podrezať“ niekoho a „zabiť“ niekoho nevidí rozdiel. Poškodený však okrem vyššie uvedeného rozporu vo svojich výpoveďach ešte ďalej v konaní pred súdom uviedol, oproti svojej výpovedi v prípravnom konaní, že obžalovaný H., ktorého síce výslovne neoznačil, ale opierajúc sa o výsledky vykonaného dokazovania je zrejmé, že tento obžalovaný sa mal zdržiavať v blízkosti jeho postele, ho udrel päťou do oblasti rebier v zadnej časti chrbta. Z takto ustáleného skutkového deja je tak zrejmé, že obžalovaný H. použil násilie, keď poškodeného X. ležiaceho na posteli prikryl perinou, túto mu pridržoval a počas tohto pridržavania poškodeného mu prehľadával jeho odev v blízkosti postele za účelom nájdenia nejakej finančnej hotovosti. Obžalovaný H. takýmto spôsobom pritom poškodenému X. zabraňoval, s ohľadom na jeho vek, akýmkoľvek spôsobom prejavíť odpor voči jeho zámeru odcudziť nejakú finančnú hotovosť ako aj v odcudzovaní jednotlivých druhov potravín obžalovanými J. a P.. Je nepochybné, že obžalovaný J. a obžalovaná P. sa nedopustili nijakého konkrétneho násilného konania voči poškodenému X., avšak bez vyššie opísaného násilného útoku obžalovaného H. voči telesnej integrite poškodeného X. by však nemali možnosť ukradnúť potraviny nachádzajúce sa na stole v miestnosti, v ktorej ležal poškodený X.. Nemožno opomenúť skutočnosť, že vzhľadom na dennú dobu, v ktorej obžalovaní vnikli do rodinného domu poškodeného, museli obžalovaní predpokladať, že poškodený X. sa v ňom bude nachádzať a vzhľadom na svoj vopred dohodnutý úmysel ukradnúť nejaké poživatiny z jeho domácnosti, budú musieť prípadne voči nemu nejakým spôsobom zasiahnuť. V tejto súvislosti nemožno nepoukázať aj na tú skutočnosť, že násilnému konaniu obžalovaného H. voči poškodenému nijakým spôsobom obžalovaný J. či aj ich spolupáchateľka P. nezabráňovali, pričom svojím konaním akoby konkludentne prejavili súhlas s konaním obžalovaného H., teda aj keď poškodeného fyzicky či slovné nenapadli, avšak práve v dôsledku takéhoto konania obžalovaného H. mali možnosť ukradnúť z rodinného domu poškodeného jednotlivé potraviny.

Vykonaným dokazovaním sa však nepodarilo jednoznačným spôsobom preukázať, že by obžalovaný H. voči poškodenému X. použil nôž, ako tvrdil tento poškodený. Odhliadnuc od skutočnosti, že prítomnosť

noža v rukách obžalovaného H. poprel okrem tohto obžalovaného aj spoluobžalovaný J., aj keď obžalovaný H. mal pri svojom zadržaní pri sebe vreckový nožík striebristej farby, avšak v súvislosti s týmto nožom poškodený uvádzal rôzne verzie. Vo svojom trestnom oznámení podanom bezprostredne po spáchaní skutku tento poškodený uviedol, že uvedený nôž, ktorým sa mu jeden z páchatel'ov vyhrážal, ostal u neho doma s tým, že ho používal počas nasledujúceho víkendu, pričom pri samotnej svojej výpovedi v prípravnom konaní už tvrdil, že páchatelia so sebou zobrali aj nôž, ktorým sa mu mal jeden z nich vyhrážať. Pri vysvetľovaní týchto svojich rozporuplných vyjadrení ohľadne noža, ktorý mal držať v ruke páchatel', ktorý pri ňom stál, poškodený v konaní pred súdom už uviedol, že nôž, ktorý označil ako červený vreckový nožík s jednou vylomenou časťou a ktorý mal pri vyhrážkach použiť jeden z páchatel'ov, si tento páchatel' zobral zo stola, pričom podľa jeho tvrdenia iný nožík na stole položený nemal a páchatelia so sebou nožík podľa jeho názoru nemali. Poškodený pritom zároveň uviedol, že tento nožík bol červenej farby. V tejto súvislosti súd zohľadnil obhajobnú námietku obžalovaného H., ktorý tvrdil, že počas pobytu v miestnosti, v ktorej ležal poškodený X. používal zapaľovač, ktorý mal na jednom konci umiestnené svietidlo a že týmto si osvetľoval uvedenú miestnosť. V tejto súvislosti je potrebné prisvedčiť tvrdeniu obžalovaného H., že poškodený X. si mohol uvedenú svietidlo zameniť s nožíkom. Je potrebné poukázať pritom aj na tú skutočnosť, že súd mal z výpovede tohto poškodeného za preukázané, že tento bol v čase spáchania skutku rozospatý, že mal vo väčšej miere požitú alkoholické nápoje, že išlo o osobu vyššieho veku, ktorá je podľa znaleckého posudku z odboru psychológie depravovaná a degradovaná dlhodobým užívaním alkoholických nápojov, pričom s tým súvisia isté neistoty a nepresnosti pri popisovaní udalostí, ktoré považuje za menej podstatné. Poškodený X. pritom opakovane trval na tej skutočnosti, že páchatel' si nôž zobral z jeho stola a že uvedený nôž mal červenú rukoväť, pričom je nepochybné, že v uvedenej miestnosti bola tma a teda poškodený nemohol rozpoznať farbu rúčky tohto noža, keďže červená farba nepatrí medzi reflexné farby. Nemožno sa pritom stotožniť s vyjadrením obhajoby, že obžalovaný H. sa mal zdržiaval iba pri posteli poškodeného a teda, že z neho ani nemohol zobrať nožík, pričom zas obžalovaný J. spolu s obžalovanou P. sa nachádzali pri stole, z ktorého odcudzovali jednotlivé potraviny. Zo zabezpečenej fotodokumentácie z miesta činu pritom vyplýva, že uvedený stôl je v tesnej blízkosti postele a teda nemožno s jednoznačnou istotou vylúčiť, že by si prípadne obžalovaný H. takýto nôž mohol zobrať priamo zo stola poškodeného, aj keď sa mal nachádzať v blízkosti postele tohto poškodeného. Poškodený síce na hlavnom pojednávaní opakovane poukázal na svoj vek ako aj na svoju „hlúposť“, podľa záverov znaleckého dokazovania z odboru psychológie sa intelektové schopnosti tohto poškodeného síce nachádzajú v pásme širšej normy až mentálnej subnormy, avšak tento je schopný správne udalosti vnímať, zapamätať si ich a následne na to reprodukovať prežitú udalosti, avšak v jeho výpovediach môže existovať určitá miera neistoty a nepresnosti vo vzťahu k tým okolnostiam udalostí, ktoré nepovažuje za dôležité a tieto si teda pamätá menej. Podľa názoru súdu, na vierohodnosť tohto poškodeného pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného nemôže mal vplyv len tá skutočnosť, že poškodený ihneď po odchode obžalovaných neprivolal príslušníkov polície, ale po ich odchode zamkol vchodové dvere a uložil sa na spánok. Takéto správanie sa poškodeného bezprostredne po odchode obžalovaných z jeho obydľia nemôže mať nijakým spôsobom vplyv na právne posúdenie konania obžalovaných, keďže je zrejmé, že tento poškodený nasledujúci pracovný deň, keďže k spáchaniu skutku došlo v nočných hodinách v piatok oznámil konanie obžalovaných na príslušnom orgáne činnom v trestnom konaní.

Vzhľadom na takéto rozporuplné vyjadrenia poškodeného ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že vyhrážanie sa obžalovaného H. poškodenému X. s nožom v ruke poprel obaja obžalovaní a predovšetkým z dôvodu, že nôž, ktorým mal jeden z páchatel'ov hroziť poškodenému X. nebol zaistený či už na mieste činu alebo u niektorého z obžalovaných, súd dospel k záveru, rešpektujúc zásadu „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, že nemožno jednoznačne ustáliť, že by sa obžalovaný T. H. vyhrážal poškodenému X. držiac pri tom nôž.

V súvislosti s predmetnými vyhrážkami obžalovaného H. voči poškodenému X. súd vychádzal z výpovede poškodeného X. ako aj oboch obžalovaných. Poškodený X. najprv v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaný H., ktorý sa mal zdržiavať pri jeho posteli a ktorý ho aj mal prikryť perinou, sa mu vyhrážal slovami, že má byť ticho, lebo ináč ho zabije. Poškodený X. až na hlavnom pojednávaní začal tvrdiť, že obžalovaný H. sa mu vyhrážal tým, že ho podreže. Poškodený X. však opakovane zdôraznil, že obžalovaný H., ktorý sa mal nachádzať pri jeho posteli, výslovne neuviedol takúto slovnú vyhrážku, ale že mu takúto vyhrážku ukázal gestom ruky tak, že si ňou prešiel z jednej strany na druhú stranu krku, čím mu takto naznačil jeho podrezanie. Pri posudzovaní hodnovernosti svedeckej výpovede tohto poškodeného súd prihliadal aj na výsledky znaleckého dokazovania z odboru psychológie na

tohto poškodeného, podľa ktorého jeho osobnosť je jednoduchá, málo štruktúrovaná, depravovaná a degradovaná dlhodobým užívaním alkoholu. Podľa záverov tohto dokazovania vo výpovediach tohto poškodeného existuje určitá miera neistoty a nepresností vzhľadom k tomu, čo on sám považuje za dôležité. Udalosti, ktoré sám poškodený nepovažuje za dôležité si pamätá menej. V hrubej časovej a obsahovej osi prežitých udalostí však dokáže pomerne dobre reprodukovať. Opierajúc sa o výsledky tohto dokazovania súd pri vyvodení záveru o obsahu konkrétnej vyhrážky obžalovaného H. voči poškodenému X. považoval za preukázané, že obžalovaný H. sa poškodenému X. vyhrážal zabitím, keďže takéto znenie vyhrážok uviedol samotný obžalovaný H. ešte síce v prípravnom konaní, takýto obsah vyhrážok tohto obžalovaného voči osobe poškodeného potvrdil aj obžalovaný J. v prvotnej svojej výpovedi, aj keď pri svojej neskoršej výpovedi v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní takýto obsah vyhrážok obžalovaného H. poprel. Poškodený X. pritom na hlavnom pojednávaní, keď vypovedal s určitým časovým odstupom po spáchaní skutku tvrdil, že obžalovaný H. sa mu mal vyhrážať podrezaním, pričom túto vyhrážku považoval za totožnú vyhrážku ako vyhrážku zabitím. Je však zrejmé, že vzhľadom na štruktúru osobnosti poškodeného preukázanú znaleckým dokazovaním z odboru psychológie, tento poškodený nie je schopný pochopiť rozdielnosť obsahu týchto vyhrážok, keďže podľa jeho názoru dôsledky v prípade uskutočnenia takýchto vyhrážok sú rovnaké.

Pri vyvodení záveru o spolupáchateľstve pri trestnom čine lúpeže pritom nie je rozhodné, aby každý zo zúčastnených páchatelov použil násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia, účasť na lúpeži si môžu uvedení páchatelia rozdeliť aj tak, že zatiaľ čo jeden z páchatelov vykonáva násilie, druhý z páchatelov tento moment využije na odcudzenie cudzej veci. Pri spolupáchateľstve na tomto trestnom čine sa pritom nevyžaduje, aby dohoda všetkých páchatelov proti tomu istému predmetu útoku bola výslovná, ba ani konkludentná, taktiež nie je nutné, aby všetci spolupáchatelia začali útočiť naraz a svojim konaním naplňali všetky pojmové znaky žalovaného trestného činu, postačí, ak každý zo spolupáchateľov sa svojim konaním dopúšťa dielčej činnosti, ktorá vo svojom súhrne naplňa všetky znaky žalovaného trestného činu a postačí aj uzrokovanie páchatelja vstupujúceho do rozbehnutého skutkového deja s tým, že sleduje ten istý cieľ ako už útočiaci páchatel.

Podľa názoru súdu v prejednávacom prípade obžalovaný J. spolu s už v súčasnosti samostatne trestne stíhanou obžalovanou P. využili situáciu na odcudzovanie poživatín na stole v izbe poškodeného, keď obžalovaný H. použil násilie voči poškodenému X., ktorého prevracal na posteli, na ktorej ležal, pričom zároveň prehľadával ako jeho ošatenie tak aj samotnú posteľ a zároveň ho prikryl perinou, aby mu zamedzil v akomkoľvek prejave odporu voči páchatelom, pričom poškodený vzhľadom na svoj vek ako aj okolnosti spáchaného skutku sám vo vzťahu k trom páchatelom ani nemal možnosť prejavit' odpor a radšej sa plne podrobil vôli obžalovaného H. z dôvodu obáv o svoj život a zdravie. Obžalovaný J. spolu s obžalovanou P. využívajúc konanie obžalovaného H. brániacemu poškodenému v akomkoľvek prejave odporu voči zámerom obžalovaných odcudzit' mu nejaké veci, mali tak možnosť nerušene z domu poškodeného vziať jednotlivé potraviny, ktoré ukladali do tašky, ktorú pridržoval obžalovanej P. obžalovaný J..

Pokiaľ ide o odcudzenú finančnú hotovosť, výpovede jednotlivých obžalovaných ako aj samotného poškodeného X. o hodnote peňažnej sumy, ktorú mal poškodenému vziať obžalovaný H., boli výrazne rozdielne. Obžalovaný H. v prípravnom konaní najprv tvrdil, že poškodenému X. z vrečka nohavíc odcudzil sumu 70,00 eur, pričom pri svojej ďalšej výpovedi v prípravnom konaní už uvádzal, že z kabáta položeného v jednej miestnosti odcudzili eurové mince v hodnote 3,00 eur. Naproti tomu na hlavnom pojednávaní v súvislej výpovedi zas tento obžalovaný uvádzal, že z ošatenia poškodeného odcudzil mince v hodnote približne 10,00 eur, aj keď zároveň uviedol, že obžalovanej P. z odcudzenej sumy odovzdal nejakú hotovosť a mal si pritom aj ponechať sumu asi 10,00 eur. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že obžalovaný H. musel poškodenému odcudzit' sumu prevyšujúcu hodnotu 10,00 eur, keďže je nelogické, aby odovzdal obžalovanej P. sumu 10,00 eur a napriek tomu mu mala zostať naďalej finančná hotovosť vo výške 10,00 eur. Obžalovaný J. zas v prípravnom konaní uvádzal, že obžalovaný H. z nohavíc poškodeného odcudzil nejaké drobné mince a z vnútorného vrečka kabáta, ktorý bol prevesený na posteli, zobral sumu 70,00 eur, pričom z tejto sumy odovzdal obžalovanej P. sumu 9,00 eur, v neskoršej svojej výpovedi v prípravnom konaní zas tvrdil, že obžalovaný H. zobral peniaze z bundy či kabáta poškodeného, avšak vôbec neuviedol ich hodnotu a takisto vypovedal aj pri svojej ďalšej výpovedi v prípravnom konaní. Obžalovaný J. zas na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný H. odcudzil z rodinného domu poškodeného sumu 70,00 eur, pričom mu to mal oznámiť samotný obžalovaný H. pri ceste z obydlija poškodeného do príbytku obžalovanej P.. Poškodený X. zas vypovedal ešte v rámci

svojho trestného oznámenia ako aj pri svojej výpovedi v prípravnom konaní, že pri predmetnom skutku mu z nohavíc prevesených v blízkosti jeho postele zmizla suma 70,00 eur. Oproti tomu tento poškodený už na hlavnom pojednávaní tvrdil, že páchatelia mu ukradli sumu 100, eur, ktorú mal uloženú vo vrecku nohavíc a zo stola mu odcudzili voľne položenú sumu 70, eur, teda celkovo sumu 170,00 eur. Na základe takýchto výrazných rozporov vo výpovediach nielen samotného poškodeného ale aj vzhľadom na vnútorné rozpory vo výpovediach jednotlivých obžalovaných ako aj kvôli rozporom v ich výpovediach navzájom, súd oprel svoj záver o hodnotu odcudzenej finančnej hotovosti v prejednávacom skutku o prvotnú výpoveď poškodeného X. v prípravnom konaní, keďže takúto hodnotu odcudzených peňazí uvádzali vo svojich prvotných výpovediach obaja obžalovaní H. a J., pričom je zrejmé, že obžalovaná P. sa aktívne nezúčastnila na prehľadávaní oblečenia poškodeného X., z ktorého mal obžalovaný H. podľa prvotných výpovedí obžalovaných v prípravnom konaní odcudziť finančnú hotovosť. Z týchto dôvodov tak súd ustálil hodnotu odcudzenej finančnej hotovosti poškodenému X. na sumu 70, eur. Zároveň bola odborným vyjadrením preukázaná aj hodnota odcudzených potravín v sume 6,86 eur.

Obžalovaní tak vyššie opísaným konaním po objektívnej stránke naplnili skutkovú podstatu zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona tým, že použili násilie v podobe prikrytia perinou poškodeného X. obžalovaným H. ako aj jeho hrozbou bezprostredného násillia v podobe hrozby zabitím v úmysle zmocnenia sa jedla ako aj peňažnej hotovosti. Obžalovaní sa vyššie uvedeného konania pritom dopustili voči osobe vyššieho veku a tým naplnili aj kvalifikovanú skutkovú podstatu zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 písm. d) Tr. zákona. Keďže dokazovaním vykonaním v konaní pred súdom sa nepodarilo jednoznačne preukázať, že by obžalovaný H. pri uvedenom násilnom konaní voči poškodenému použil nôž ako zbraň, nebolo možné konanie obžalovaných posúdiť aj podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 188 ods. 2 písm. c) Tr. zákona a teda, že by sa tohto konania dopustili závažnejším spôsobom. Obžalovaní zároveň spáchali aj zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 3 písm. a) Tr. zákona tým, že neoprávnene vnikli do obydlija iného, čin spáchali závažnejším spôsobom konania a to násilím, zároveň s dvoma osobami, pričom išlo o obydlie osoby vyššieho veku, o čom mali vopred vedomosť, teda chránenej osoby. Obžalovaní sa vyššie uvedených trestných činov dopustili vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaných v prípade tohto skutku bola daná minimálne vo forme nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Trestného zákona, keďže obžalovaní vedeli, že svojim konaním môžu porušiť alebo ohroziť osobnú slobodu, majetok ako aj domovú slobodu poškodeného a pre prípad, že takéto porušenie lebo ohrozenie spôsobia, boli s tým uzrozumení.

Obžalovaní sa skutkov dopustili ako trestne zodpovedné subjekty.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, súd prihliadol na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a (§ 34 ods. 4 Trestného zákona)

Podľa odpisu registra trestov obžalovaný T. H. bol v minulosti 15 krát súdne trestaný a to prevažne za majetkovú trestnú činnosť, za násilnú trestnú činnosť ako aj za marenie výkonu úradného rozhodnutia. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov bol tento obžalovaný 13 krát priestupkovo postihnutý za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, za priestupky proti verejnému poriadku a za priestupky proti majetku. Podľa správy z miesta trvalého bydliska sa v tomto bydlisku nezdržiava a jeho osobné a majetkové pomery im nie sú známe. Podľa vyjadrenia obce P. sa tento obžalovaný zdržiava v tejto obci u svojej sestry a dopúšťa sa krádeží. Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica mal súd za preukázané, že obžalovaný má vystupovanie a správanie na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia väzenského personálu plní a rešpektuje bez výhrad. Disciplinárne potrestaný ani odmenený dosiaľ nebol.

Z odpisu registra trestov ako aj z pripojených spisov tunajšieho súdu súd zistil, že tento obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 30.12.2014, č.k. 10T/43/2014-561, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 27.02.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť u tohto obžalovaného dňa 10.03.2015 a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní

jedného roka so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Ďalším trestným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 07.01.2015 č.k. 12T/242/2014-116, ktorý mu bol doručený dňa 17.01.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.02.2015, bol obžalovaný odsúdený totožne za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní siedmich mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Keďže skutkov uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku sa mal obžalovaný dopustiť v dňoch 26.12.2014, 09.01.2015 a 10.01.2015 a teda k ich spáchaniu došlo ešte predtým ako mu boli doručené vyššie uvedené trestné rozkazy tunajšieho súdu sp. zn. 12T/242/2014 a sp. zn. 10T/43/2014, bolo potrebné obžalovanému ukladať súhrnný trest odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Rozhodnutím predchádzajúcim vyššie uvedeným trestným rozkazom tunajšieho súdu, vo vzťahu ku ktorým súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody, bol rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/75/2010 zo dňa 23.06.2010, ktorý v uvedený deň aj nadobudol právoplatnosť a to za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona. Keďže obžalovaný sa v predmetnej trestnej veci opätovne dopustil zločinu a to totožného ako v prípade vyššie uvedeného odsúdenia Okresným súdom Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/75/2010, bolo potrebné tomuto obžalovanému ukladať súhrnný trest odňatia slobody s aplikáciou ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona. Za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona možno páchatelovi tohto trestného činu uložiť trest odňatia slobody v trvaní od 7 rokov do 12 rokov. Po použití ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona ako aj ust. § 42 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona tak bolo potrebné obžalovanému ukladať súhrnný trest odňatia slobody v rozpätí od 9 rokov a 6 mesiacov do 16 rokov. Vzhľadom na znenie ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona, pri zistení prevahy priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami v prípade tohto obžalovaného, súd už neaplikoval ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona.

S prihliadnutím na skutočnosť, že uvedený obžalovaný v prevažnej miere vykonával násilie voči poškodenému X. v prípade skutku 1/ rozsudku ako aj tú skutočnosť, že sa v prejednávanej trestnej veci dopustil až troch skutkov, s ohľadom aj na jeho početné predchádzajúce odsúdenia oproti ostatným spolupáchateľom, dospel súd k záveru, že tomuto obžalovanému je potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody nad takto ustálenou dolnou hranicou trestnej sadzby. Uvedenému obžalovanému by tak bolo potrebné vzhľadom na vyššie uvedené faktory a to predchádzajúce početné odsúdenia ako aj iniciátorstvo pri spáchaní jednotlivých skutkov rozsudku ukladať súhrnný trest odňatia slobody v polovici trestnej sadzby. Vzhľadom však na úpravu uvedenej dolnej trestnej sadzby súd dospel k záveru, že táto je dostačujúca a teda za primeraný považoval súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 9 mesiacov. Vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody, súd zrušil predchádzajúce rozhodnutia tunajšieho súdu tohto obžalovaného pod sp. zn. 10T/43/2014 a sp.zn. 12T/242/2014.

Keďže tento obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V zmysle podanej správy z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove sa obžalovaný Y. J. počas výkonu väzby správal slušne a disciplinovane, pričom disciplinárne odmenený ani potrestaný doposiaľ nebol. Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov sa obžalovaný J. dopustil ôsmich priestupkov a to proti občianskemu spolunažívaniu, proti verejnému poriadku a proti majetku.

Z odpisu registra trestov tohto obžalovaného súd zistil, že bol v minulosti trikrát súdne trestaný. Poslednýkrát bol tento obžalovaný odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 10T/8/2015-63 zo dňa 04.05.2015, ktorým bol obžalovanému doručený dňa 27.05.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.2015 a to za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona. Uvedeným rozhodnutím bolo obžalovanému upustené od uloženia súhrnného trestu, keďže trest uložený obžalovanému rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 12T/147/2014 zo dňa 28.07.2014 súd považoval za dostatočný. Predtým bol obžalovaný odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 10T/102/2014 zo dňa 26.11.2014, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste a to za pokračovací zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v

trvaní 2 rokov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov do 26.05.2017. Okrem uvedených odsúdení bol obžalovaný odsúdený ešte trestným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 28.07.2014 sp. zn. 12T/147/2014 za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona ako aj za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Keďže skutkov v predmetnej trestnej veci sa mal obžalovaný dopustiť v dňoch 09.01.2015 a 10.01.2015, teda pred doručením trestných rozkazov tunajšieho súdu sp. zn. 10T/8/2015 a 12T/147/2014, bolo mu potrebné vo vzťahu k výrokom o treste vo vyššie uvedených rozhodnutiach ukladať súhrnný trest odňatia slobody podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona v nadväznosti na § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Keďže odsúdením tunajšieho súdu sp. zn. 10T/102/2014 zo dňa 26.11.2014 predchádzajúcim súdnym odsúdením tunajšieho súdu sp. zn. 12T/147/20147 a sp. zn. 10T/8/2015, vo vzťahu ku ktorým súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody, bol obžalovaný J. odsúdený za pokračovací zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona ako aj za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f) Trestného zákona a teda týmto rozhodnutím bol takisto ako v prejednávanej trestnej veci uznaný za vinného zo zločinu, bolo potrebné pri ukladaní trestu tomuto obžalovanému postupovať v zmysle ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, keďže opätovne spáchal zločin. Treba poukázať aj na skutočnosť, že obžalovaný sa oboch prejednaných skutkov dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/102/2014 a to v podstate na začiatku plynutia skúšobnej doby, ktorá mu začala plynúť dňa 26.11.2014.

Pri zločine lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona možno páchatelovi tohto trestného činu uložiť trest odňatia slobody v trvaní od 7 rokov do 12 rokov. Po úprave trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona ako aj ust. § 42 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona tak bolo potrebné obžalovanému ukladať súhrnný trest odňatia slobody v rozpätí od 9 rokov a 6 mesiacov do 16 rokov. Vzhľadom na znenie ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona, pri zistenej prevahe priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami v prípade tohto obžalovaného, súd už neaplikoval ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona.

Keďže tento obžalovaný bol oproti obžalovanému H. pred odsúdeniami, vo vzťahu ku ktorým súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody, trestne postihnutý iba raz, prihliadajúc aj na mieru jeho aktivity v prejednaných veciach, súd dospel k záveru, že na jeho nápravu je postačujúci súhrnný trest odňatia slobody na samej spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby. Súd zohľadnil, že upravená dolná hranica trestnej sadzby v zmysle ust. § 38 od. 5 Tr. zákona je postačujúca a že vzhľadom na mieru narušenia tohto obžalovaného jej ďalšie zvyšovanie nie je potrebné. Z uvedených dôvodov preto súd tomuto obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov. Zároveň súd zrušil výroky o treste v predchádzajúcich rozhodnutiach tunajšieho súdu sp. zn. 10T/8/2015 ako aj sp. zn. 12T/147/2014.

Uvedený obžalovaný nebol v posledných 10. rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho preto v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V prípade skutku 1/ tohto rozsudku si poškodený T. X. v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 70,- Eur. Na hlavnom pojednávaní síce najprv vypovedal, že obžalovaní mu odcudzili sumu 170, eur, na druhej strane takto svojej zmenenej výpovedi neupravil svoj nárok na náhradu škody, ktorý si uplatnil v prípravnom konaní. Podľa odborného vyjadrenia k hodnote odcudzených potravín tohto poškodeného, táto hodnota dosiahla sumu 6,86 Eur, pričom hodnota rozbitej sklenenej výplne okna predstavovala sumu 50,- Eur. V konaní pred súdom bolo vykonaným dokazovaním zas preukázané, že obžalovaní tomuto poškodenému mali odcudzit' sumu 70,-Eur. Keďže poškodený X. si ešte v prípravnom konaní uplatnil len nárok na náhradu škody pozostávajúci z hodnoty odcudzených peňazí, súd mu priznal

takýto nárok v ním uplatnenej výške 70,- Eur. Na náhradu tejto škody zaviazal oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne.

Pokiaľ ide o poškodeného L. v prípade skutku 2/ rozsudku, tak tento poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 300,- Eur. Vykonaným dokazovaním ešte v prípravnom konaní bolo preukázané, že obžalovaný H. a J. tomuto poškodenému ukradli finančnú hotovosť vo výške 280,- Eur a odborným vyjadrením bolo ustálené, že hodnota rozbitej sklenej výplne okna dosiahla hodnotu 50,- Eur. Vzhľadom na to, že tento poškodený si uplatnil len nárok na náhradu škody vo výške 300,- Eur bol mu súdom priznaný ním uplatnený nárok na náhradu škody a na náhradu tejto škody zaviazal oboch vyššie uvedených obžalovaných spoločne a nerozdielne.

Poškodená X. s.r.o. si nárok na náhradu škody v prípravnom konaní neuplatnila, keďže jej odcudzený tvarohový závin bol vrátený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.